

af en Fællesforfatning. Naar man nu engang er kommen til det Resultat, at det vil man ikke, det kan man ikke, og det tør man ikke, saa forekommer det mig at være, mildest talt, meget daarligt overveiet, at man bestandig kaster denne Strid ind paa alle Punkter, hvilket kun kan indvirke lammende, hindrende og sinkende paa den endelige Ordning af Sagen, som Alle længes efter, blandt Andet ogsaa, fordi der skal gjøres Ende paa det, man finder saa urimeligt.

**Formanden:** Forsaavidt den sidste ærede Taler udtalte som sin Formening, at nogle af de stillede Endringsforslag maatte ansees for grundlovsstridige, skal jeg bemærke, at jeg ingenlunde har været blind for, at en saadan Mening kunde fremsættes og forsvares med forskjellige Grunde; men jeg har fundet, at naar man tog Hensyn til den hele Tilstand, hvori vore Forfatningsforholde befinde sig, maatte Spørgsmaalet dog siges at være saa tvivlsomt, at jeg ikke har anset mig for berettiget til at nægte, at disse Forslag kom under Forhandling, idet det jo, dersom noget af disse Forslag skulde blive vedtaget af Rigsdagen, vil være forbeholdt Afgjørelse paa anden Maade, om Rigsdagen derved maatte være gaaet udenfor sin Besøielse.

**Finantsministeren:** Jeg tillader mig at antage, at det for Folkethinget, som for en stor Deel bestaaer af practiske Mænd, vil være ikke ukjært, om jeg allerede nu udtaler Regjeringens Anstuelse om de forskjellige Endringsforslag, samt hvorvidt den kan tiltræde noget af dem, og da hvilket. Jeg tillader mig at troe, at de statsretlige og politiske Encubrationer, der i temmelig stor Tylde ere komne her ind i Forhandlingen, neppe kunne siges at føre til noget practiskt Resultat, men langt snarere ere egnede til at fjerne fra det Maal, den ærede sidste Taler meget rigtigt betegnede som det, hvortil vi Alle arbeide hen. Jeg formoder imidlertid, at han meente, at vi Alle skulle arbeide hen dertil, men efter min Overbeviisning er det ikke Alle, om hvem det i Virkeligheden kan siges, at de gjøre det, idet de enten bevidst eller ubevidst bringe os længere

og længere bort derfra. Jeg skal altsaa lige frem holde mig til de foreliggende Endringsforslag uden at gaae ind paa alle de theoretiske Spørgsmaal, der her ere blevne reiste. Regjeringen kan ikke modtage noget af de under Nr. 1 og 2 stillede Endringsforslag, og jeg tør, ganske i Overeensstemmelse med, hvad den ærede sidste Taler hittede, tilføie, at ingen Regjering, som er gaaet den af den nuværende antydede og betraadte Wei, efter min Overbeviisning kan gjøre det. Man vil gjennem disse Forslag erklære, at Forfatningsforbuden er afgjort paa en ganske anden Maade og ad en ganske anden Wei end den, Regjeringen efter sin Overbeviisning har antaget det for rigtigt at gaae. Ved at give sit Samtykke til, at Paragraphen fik en Tilføining som en af de under Nr. 1 og 2 foreslaaede, vilde Regjeringen fornægte sig selv. Dmtrent paa samme Maade forholder det sig, om end i en noget forskjellig Grad, med Hensyn til det under Nr. 3 stillede Endringsforslag. Jeg troer, at det ikke kan modtages af Regjeringen, fordi den derved vilde erkjende, at den Repræsentation, som nu erklærede af Kongeriget's Kasse at ville udrede, hvad der skulde have været udredet af Slesvig, isald det tidligere Fællesstab bestod, var berettiget til at afgive en saadan Erklæring, thi man maatte da ogsaa indrømme, at det laa i Rigsdagens Magt at kunne nægte det. Den nærværende Regjering anser det imidlertid for hævet over al Tvivl, at Rigsraadet, saalænge det lovmædhdeligt bestaaer, og saalænge det ikke lovmædhdeligt har neblagt det Mandat, det har faaet af Kongen og Folket, ogsaa har den Myndighed, som Forfatningen giver det. Derimod kan Regjeringen meget villigt gaae ind paa det under Nr. 4 stillede Endringsforslag. Det Stødenbe, der, om man vil, er i at tale om Andeel, hvor denne saa at sige maa gaae op i Heelheden, vil derved falde bort, og der vil dog for Regjeringen og navnlig for Finantsministeriet være tilstrækkelig Hjemmel til at gjøre de Udgifter, for hvilke Regjeringen har og vil vedblive at have Ansvar.

**Schæring:** Da jeg seer, at den høitæredede Finantsminister befunder sig saa ilde, og